

nanslove. Denne vigtige Side af Sagen afgøres altsaa ikke ved dette Lovforslag. Det, der her afgøres, er Princippet, at fremtidig skulle disse Bestillingsmænd i Statens Tjeneste være Statens og ikke de privates Tillidsmænd og Arbejdere, og dernæst, hvor meget de skulle have i Løn og Efterløn. Med Hensyn til Lønnen har jeg valgt de Lønninger, der nu ydes ifølge en 2 Aar gammel Lov til Centraladministrationens Fuldmægtige og Assisterter, saaledes at Første-Fuldmægtig ved Retsbetjentembederne lønnes som Fuldmægtige, nogle af dem tillige med Ekspeditionssekretærhonorar, Anden-Fuldmægtige derimod som Assisterter, stigende med Alderstillæg. Med Hensyn til Efterlønnen har jeg væsentlig holdt mig til de Regler, der ere givne i nogle andre nye Love, saaledes med Hensyn til Fuldmægtige hos Amtsforvaltere. Fra denne sidstnævnte Lov har jeg ogsaa hentet den Regel, som findes her i Lovforslagets § 3, at Første-Fuldmægtige hos Retsbetjente fremtidig blive ansatte af Staten og handle paa eget Ansvar, saaledes at altsaa vedkommende Retsbetjent fritages for Ansvar for ham, men saa ganske vist ogsaa mister Retten til at ansætte og afskedige ham. Dette, tror jeg, er Billighedshensyn, man skylder de paagældende Retsbetjente, naar Forholdet er det, som det er ved de allerfleste Embeder, at det er umuligt for den vedkommende Retsbetjent ikke blot selv at udføre alle de Forretninger, som Fuldmægtigen bestrider, men ogsaa umuligt blot at føre et effektivt Tilsyn med ham, stærkt nok til, at det kan sikre Retsbetjenten mod enhver Risiko fra en uredelig Fuldmægtigs Side. Sikkert er det ubilligt at forlange, at han skal bære ikke blot det juridiske, men ogsaa det store økonomiske Ansvar for den paagældende Tjenestemand's Handlinger. Det var i alt Fald af den Grund, at man ved Amtsforvalterloven for et Par Aar siden forlod det gamle Princip og gik over til dette nye, som jeg har troet det rigtigt at medtage her ved dette Lovforslag. — Det vil findes rimeligt, antager jeg, at jeg har foreslaaet en lempelig Overgangstid for den nye Ordning, som dette Lovforslag vil indføre. Det vil ikke være billigt pludselig at rive alle de Mænd, som nu sidde i Stillinger som Første-Fuldmægtige omkring i Landet og tjene meget mere, end der efter denne Lov kan være Tale om, at de kunne tjene, selv med højeste Alderstillæg, ud af deres Virksomhed. Derfor har jeg foreslaaet en Overgangstid paa 10 Aar; i Lø-

bet af 10 Aar skal det hele være afviklet.

Jeg tillader mig i øvrig at henvise til de Bemærkninger, som ledsage alle de her omhandlede 4 Lovforslag, og skal endnu tilføje, at hvis nogen skulde undre sig over, at jeg, mod Sædvane, først forelægger disse i finansiel Henseende ganske betydningsfulde Lovforslag i dette Ting, skyldes det alene Hensynet til en heldig Fordeling af Arbejdsstoffet imellem de to Ting.

Jeg har endnu et femte Forslag at forelægge. Det er kun et ganske lille Forslag og vedkommer ikke de andre. Det er Forslag til Lov om Ændring i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget. Det har vist sig, at der i den gældende Lovgivning er en Lakune, idet der ikke findes Straffebestemmelser for alt Samkvem mellem et Skib, der kommer hertil fra et Sted udenfor Riget, som er erklæret behæftet med smitsomme Sygdomme, og Land. Der kan finde Landgang Sted af Passagerer og Besætning fra Skibet og omvendt Besøg fra Land om Bord paa Skibet, uden at dette rammes af nogen bestaaende Lovbestemmelse. Det er urigtigt, og derfor sigter dette Lovforslag til at træffe Sikkerhedsforanstaltninger imod, at saadant finder Sted. Jeg henviser ogsaa her i øvrig til de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, og skal herved tillade mig at anbefale alle disse Lovforslag til Tingets velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Menighedsraad.

Forhandlingen genoptoges.

la Cour: I forrige Møde udtalte den højtærede Kultusminister, at Menighedsraadene havde fundet almindelig Tilslutning. Jeg ved ikke, hvorpaa den højtærede Minister bygger sin Antagelse med Hensyn til denne store Tilslutning, thi se vi hen til dem, der deltog i Valget af Menighedsraad, kan man ikke sige, at det var med almindelig Tilslutning, dette Valg foregik. En stor Mængde stillede sig, som vi kunde forudsætte, ligegyldig i kirkelig Henseende og brød sig derfor ikke om at